

Nr 23.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående upplåtelse av rätt till bearbetande av icke inmutningsbara mineralfyndigheter å kronojord; given Stockholms slott den 9 januari 1935.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över handelsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Fritjof Ekman.

Utdrag av protokollet över handelsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 9 januari 1935.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden UNDEÉN, SCHLYTER, WIGFORSS, MÖLLER, VENNERSTRÖM, LEO, ENGBERG, EKMAN, SKÖLD.

Chefen för handelsdepartementet, statsrådet Ekman, anför efter gemensam beredning med chefen för jordbruksdepartementet:

Med anledning av en av Kungl. Maj:t avlåten proposition, nr 161, medgav 1909 års riksdag i skrivelse den 12 maj samma år, nr 133, att för de fall, beträffande vilka icke i annan ordning särskilda bestämmelser med riksdagens medverkan träffats, för tiden intill den 15 maj 1910 Kungl. Maj:t skulle äga

ej mindre åt svenska män bevilja tillstånd att mot den årliga avgäld och under de villkor i övrigt, Kungl. Maj:t bestämde, å kronojord inom visst å marken utstakat område under en tid för varje gång av högst tio år med andras uteslutande med arbete belägga och sig tillgodogöra mineralfyndigheter av andra slag, än som enligt 1 § gruvestadgan kunde utgöra föremål för inmutning, med rätt för koncessionsinnehavaren att, därest vid upplåtelse tidens utgång dylik upplåtelse fortfarande bleve av riksdagen medgiven, äga företräde till överenskommelse om fortsatt arbete med fyndighetens tillgodogörande på de villkor, Kungl. Maj:t då på grund av sig företeende omständigheter kunde finna gott bestämma,

än även åt sådan koncessionsinnehavare för den tid, varunder koncessionen beviljats, upplåta erforderlig mark för vägar samt för anläggning av verkstäder och arbetarbostäder med skyldighet för koncessionsinnehavaren att för sålunda åt honom upplåtna förmåner gälda visst årligt arrende, som skulle bestämmas genom särskild uppskattning före upplåtelsens medgivande.

Medgivande av enahanda innebörd har sedermera, på därom av Kungl. Maj:t gjorda framställningar, lämnats av varje års riksdag, senast av 1934 års riksdag enligt dess skrivelse nr 80. Den tid, för vilken bemyndigandet givits, har alltsedan år 1912 omfattat ett år räknat från och med den 1 juli i stället för den 15 maj.

Departements-
chefen.

Framställning torde nu böra göras hos riksdagen om bemyndigande för ytterligare ett år åt Kungl. Maj:t att upplåta rätt till bearbetande av icke inmutningsbara mineralfyndigheter å kronojord.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte i proposition föreslå riksdagen att för de fall, beträffande vilka icke i annan ordning särskilda bestämmelser med riksdagens medverkan träffats, medgiva, att Kungl. Maj:t för tiden intill den 1 juli 1936 må äga att

dels åt svenska medborgare bevilja tillstånd att, mot den årliga avgäld och under de villkor i övrigt Kungl. Maj:t bestämmer, å kronojord inom visst å marken utstakat område under en tid för varje gång av högst tio år med andras uteslutande med arbete belägga och tillgodogöra sig mineralfyndigheter av andra slag, än som enligt 1 § gruvestadgan kunna utgöra föremål för inmutning, med rätt för koncessionsinnehavaren att, därest vid upplåtelse tidens utgång dylik upplåtelse fortfarande är av riksdagen medgiven, äga företräde till överenskommelse om fortsatt arbete med fyndighetens tillgodogörande på de villkor, Kungl. Maj:t då på grund av sig företeende omständigheter kan finna gott bestämma,

dels ock åt sådan koncessionsinnehavare för den tid, varunder koncessionen beviljats, upplåta erforderlig mark för vägar samt för anläggning av verkstäder och arbetarbostäder, med skyldighet för koncessionsinnehavaren att för sålunda åt honom upplåtna förmåner gälda visst årligt arrende, som bestämmas genom särskild uppskattning före upplåtelsens medgivande.

Vad föredragande departementschefen sålunda hemställt, däri statsrådets övriga ledamöter instämma, bifaller Hans Maj:t Konungen samt förordnar, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

Nils Sehlberg.